

שלושת ימי ההגבלה, לענין תספורת ונישואין

שבת פז, א

בתרי בשבא איקבע ירחא [שר"ח הי' ביום שני בשבת] ... בתלתא [בשבת, שהוא ב' סיון] אמר להו ואתם תהיו לי, בארבעה [בשבת, שהוא ג' סיון] אמר להו מצות הגבלה, בה' [בשבת, שהוא ד' סיון] עבוד פרישה ... וקדשתם היום ומחר.

הגהות מיימוניות, הל' תפלה פ"ח אות ש

וכן נהגו שלא לומר תחינה בשלשה ימים שלפני שבועות ... אכן יש מקומות שנהגו שלא לומר תחינה מראש חדש סיון עד העצרת.

שער הכונות, ענין ספירת העומר סוף דרוש יב

לא היה מורי ז"ל מגלח ראשו אלא בערב פסח ובערב חג השבועות, ולא היה מגלח לא ביום ר"ח אייר ולא ביום ל"ג לעומר בשום אופן.

שוע"ר סי' רפח ס"ג

אם היה ביום ראשון ... ראש חדש ... לא יתענה עד אחר כך. אבל אם למחר הוא יום שאיסור התענית בו אינו אלא מנהג, כגון ... בימי הגבלה ... יתענה.

מ"א סי' תצג ס"ק ד

דמיד בב' סיון אמר להם משה לקדשם לתורה, כדאיתא פרק ט' דשבת. כתב הגהות מנהגים סוף יום הכפורים ג' ימים קודם שבועות אין מתענים דהוי ימי הגבלה, משמע דבשני בסיון מותר להתענות, אבל נהגו העולם שלא להתענות מטעם שכתבתי לעיל.

ברכי יוסף סי' תצג ס"ק ו

הרב מהר"י אשכנזי זלה"ה היה מחמיר כל הז' שבועות שלא להסתפר עד ערב חג השבועות ... וכן הוא האמת ככתוב בספר הכונות מועתק מכ"י מהרח"ו זצ"ל ... והן אמת שמהר"ש בנו של הרב מהרח"ו העיד שפעם א' אביו נסתפר ביום מ"ח, ויאמר אביו שהיה לסיבה. ע"ש בספר הכונות. לכן הנוהגים כמנהג האר"י זצ"ל ראוי להחמיר עד ערב שבועות, אם לא על פי סיבה.

מורה באצבע סרכ"א

דעתי הקצרה שיגלח בערב שבת, אם חל מ"ט ביום שבת, שלא יכנס לחג כשהוא מנוול, וכן עיקר.

שוע"ר סי' תצג

ה ואם חל ל"ג באחד בשבת נוהגין להסתפר בערב שבת מפני כבוד השבת.

ו יש נוהגין להסתפר ולישא בכל שלשה ימי הגבלה ... מתחילין בר"ח אייר ומסיימין ביום ראשון של ההגבלה, ומקצת אותו יום האחרון הוא ככולו. ולכן מסתפרין ונושאים משהאיר יום ראשון של הגבלה ואילך.

ח אף להנוהגין איסור גם עד ר"ח אייר, מכל מקום אם חל בשבת, כיון שיש כאן תוספת שמחה שבת ור"ח, יש להתיר להסתפר בערב שבת מפני כבוד השבת, וגם לישא אשה בו ביום, כיון שעיקר סעודת הנשואין יהיה בשבת וראש חודש:

שוע"ר סי' תצד

כ ונוהגין במדינות אלו שלא להתענות ושלא לומר תחנון מר"ח עד ח' בו ועד בכלל, דהיינו עד אחר מוצאי יו"ט הנקרא אסרו חג.

לפי שמיד אחר ר"ח התחיל משה להתעסק עמהם בענין קבלת התורה, שבשני בשבת היה ר"ח, ובשלישי בשבת אמר להם ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגו', וברביעי אמר להם מצות הגבלה השמרו לכם עלות בהר וגו', ובחמישי אמר להם מצות פרישה שיפרשו מנשותיהן היום ומחר ויהיו נכונים ליום השלישי, שהוא שבת שבו נתנה התורה.